

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BANDELINGEN VAN HEER KRAA

Een science fiction thriller voor de jeugd

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3435

PERSONAGES

(25 à 30 spelers)

De machthebbers

DE MEESTER (Tiber Kuen), de leider achter de schermen – chemicus, mindervalide, potentaat, despoot :

KRASSIUS (Heer Kraa), heerser over de stad, heet eigenlijk Karel Spots :

TANTE URSILLIA, nogal bazige vriendin die Krassius stuurt naar waar zij hem hebben wil :

ALEXIA, medebeheerster van de stad :

GAIUS, een geleerde, filosoof en denker :

FLAVIUS, chef van de stadspolitie :

LEIDY, een gesluierde dame :

STADSWACHTER 1, trawant van Kraa :

STADSWACHTER 2, trawant van Kraa :

STADSWACHTER 3, trawant van Kraa :

STADSWACHTER 4, trawant van Kraa :

STADSWACHTER 5, trawant van Kraa :

STADSWACHTER 6, trawant van Kraa :

Het onderworpen volk/ Het ondergedoken volk (*dubbele rollen*)

ELIAS :

MIRON :

BORK :

JUNO :

ZILA :

IUNA :

RHEA :

LETA :

ATZE :

TIBE :

volk van Griezelgrom

Het verzet

RORY (Aurore), leider van het verzet – een stoer meisjestype (dubbelrol) :

FEBE, durver, geraakt niet snel in paniek :

ARNE, nogal structureel :

BAS, toffe gast, heeft altijd honger :

LARISSA, je weet niet wat je aan haar hebt :

TYLAN, het is een doorzetter :

BODO, stoer en sterk, je kunt er op rekenen :

DECOR

Een grijze stad gemaakt van grote dozen (frigo's) en andere verwisselbare elementen. We maken een stadsdecor met behulp van grote rechtopstaande en liggende kartonnen dozen. Verplaatsbaar en beschildert in grijze en grauwe tinten. Je kunt ook beroep doen op wegwerppaletten waarmee wanden en podia kunnen gecreëerd worden. Via open flappen kun je in de woonkamers en werkplaatsen van de bewoners zien. Heel simpele opzet, de acteerprestatie van de acteurs moet primeren.

KORTE INHOUD

In het kleurloze en enge Griezelgrom zwaaien kraaien de scepter. Ze zaaien terreur, angst en woede. Verdwijningen, intriges en complotten zijn dagelijkse ingrediënten. Alleen de slaafse volgelingen van de stadstiran Krassius, Heer Kraa, worden gerust gelaten en dragen een wit masker. In de schaduw van de kraaienkraal, het vroegere stadhuis, groeit er verzet. Enkele vrienden die nog niet opgepakt zijn besluiten zich te verzetten tegen de dwingelandij van de supermachtige Krassius en zijn macht te breken. Wanneer één van hen daarbij het leven verliest, komt dat keihard aan. De strijd wordt bikkelhard, overleven of sterven. Komt er licht aan de horizon of blijft koning angst regeren over de stad? Op wie kunnen onze dwaze idealisten rekenen om hun doelstellingen te bereiken? Het blijft niet te min een luchtig spektakel met de nodige dosis spanning.



EERSTE DEEL

Openingsmuziek: Hitchcock's Psycho Soundtrack tijd 7:31

Scène 1 : Leve de tiran!

Stadswachter 1, 2,3,4, - Arne - Febe

(Soldatengroep stapt op de scène)

CHOREOGRAFIE 1: Macht

(soldaten en gewoon volk vechten – de tiran triomfeert)

Muziek: O Furtuna (Carmona Burana – Carl Orff)

(aflossing van de wacht in de stad – twee zwaar gewapende wachters staan op wacht – vier wachters komen aangemarcheerd – twee nieuwe nemen de plaats van de oude wachters in, doen hun strijdkreet: 'Kra,kra, kra' – de andere nemen hun plaats in en marcheren af)

STADSWACHTER 1 : Gelukkig, alles lijkt rustig.

STADSWACHTER 2 : Hoor je soms iets?

STADSWACHTER 1 : Ik? Nee.

STADSWACHTER 2 : Ik dacht...

STADSWACHTER 1 : Wat dacht je?

STADSWACHTER 2 : Hopelijk is het geen stilte voor de storm.

STADSWACHTER 1 : Ja eu nee, ik... Niks.

STADSWACHTER 2 : Wat niks?

STADSWACHTER 1 : Er is niets te horen.

STADSWACHTER 2 : Helemaal niets.

STADSWACHTER 1 : Totaal muisstil.

STADSWACHTER 2 : En toch dacht ik...

STADSWACHTER 1 : Hoor ik je nog?

STADSWACHTER 2 : Ik zwijg als een graf.

STADSWACHTER 1 : Waarom?

STADSWACHTER 2 : Ik dacht iets te horen.

STADSWACHTER 1 : O jee, hij dacht, wij denken, iedereen denkt.

STADSWACHTER 2 : Het is geen grap.

STADSWACHTER 1 : Je dacht echt iets te horen.

STADSWACHTER 2 : Zo is het.

STADSWACHTER 1 : Maar ik hoorde niets.

STADSWACHTER 2 : Jij bent zo doof als een kwartel.

STADSWACHTER 1 : Wat zeg je?

STADSWACHTER 2 : *(hopeloos)* Waarom staan wij hier eigenlijk?

STADSWACHTER 1 : Wij zijn de security van Heer Kraa. Vertrouwenspersonen in beveiliging en we houden de wacht.

STADSWACHTER 2 : Zo is dat: bewakingsagenten.

STADSWACHTER 1 : Het leger van de duisternis ruimt alle valse honden op.

STADSWACHTER 2 : Waar zit dat ongedierte? Ik zal het verdelg...

(raar geluid weerklinkt – wachter twee springt in wachter één zijn armen)

STADSWACHTER 1 : Wat doe je nu, ben je gek geworden?

STADSWACHTER 2 : Oeps ... ik probeerde gewoon mijn kikkersprong.

STADSWACHTER 1 : Rare kikkersprong als je het mij vraagt. Heel bedenkelijk.

STADSWACHTER 2 : Wie een gezonde geest in een gezond lichaam wil hebben moet af en toe eens flink jumpen.

STADSWACHTER 1 : Jump dan de volgende keer maar over een muur. Dat is veiliger voor mij.

STADSWACHTER 2 : Geen probleem man, alles is onder controle.

STADSWACHTER 1 : Pas op, er komt beweging in de zaak!

STADSWACHTER 2 : Welke zaak?

STADSWACHTER 1 : Niks zaak, er komt iemand!

STADSWACHTER 2 : Zeg dat dan.

STADSWACHTER 1 : Hou je stil, oen!

(grote zwarte dozen met donkere doorkijkramen bewegen traag over de scène tegen de andere gebouwen aan)

STADSWACHTER 2 : Hoor je dat?

STADSWACHTER 1 : Wat? ... Dat is het ruisen van de wind. Ik zie niks.

STADSWACHTER 2 : *(wijst)* Maar kijk dan toch, die donkere blokken stonden er daarnet nog niet.

STADSWACHTER 1 : En wie zou die daar neergezet hebben?

STADSWACHTER 2 : Ik niet.

STADSWACHTER 1 : Ik ook niet. Je ziet ze vliegen man. Het is avond, alles is donker en lijkt anders dan overdag.

STADSWACHTER 2 : En toch denk ik dat ze bewogen.

STADSWACHTER 1 : Zeker een speling van het licht. De ene blok is al donkerder dan de andere.

STADSWACHTER 2 : Ik ben er niet gerust in. Die blokken...

STADSWACHTER 1 : Staan er puntjes op die blokken?

STADSWACHTER 2 : Nee, waarom?

STADSWACHTER 1 : Hahaha, dan zijn het teerlingen.

STADSWACHTER 2 : Grappig hoor!

STADSWACHTER 1 : Hoor ik je nog, paniekzaaier! Ga dan zien naar 'jouw' blokken.

STADSWACHTER 2 : Ikke?

STADSWACHTER 1 : Wie anders?

STADSWACHTER 2 : *(zucht)* Maar als jij denkt.....

STADSWACHTER 1 : Ga kijken, sufferd!

STADSWACHTER 2 : Doe ik, toedeloel! *(wuijt naar zijn maatje en gaat af)*

STADSWACHTER 1 : Een ramp, wat moet ik met die knul? Alles is rustig en hij ziet wandelende zwarte blokken. Ga daarmee naar de oorlog! *(gaat even zitten en dut in)*

(de dozen verplaatsen zich naar dezelfde richting – als ze af zijn klinkt een schreeuw – stadswachter 1 schiet dwaas recht) Wat gebeurt er? (stadswachter

2 slaapt zich op)

STADSWACHTER 2 : Auw, ze hebben mijn been verbrijzeld en op mijn hersenen getikt.

STADSWACHTER 1 : Hersenen? Heb jij hersenen? Wauw!

STADSWACHTER 2 : Help me liever, ik ga dood.

STADSWACHTER 1 : Geen tijd. Hou je recht, slapjanus. Ik moet alarm slaan. *(blaast op een hoorn of een fluitje)*

(wachters komen opgelopen)

Ze zitten verscholen in dozen en zijn gevlucht langs ginder. *(wijst in de richting)*

(dramatische muziek – wachters lopen op en af – spots doven – tussenmuziek)

Scène 2 : Groeiend verzet

Bas – Arne – Rory – Febe - Larissa

(in gedempt licht vooraan op de zijkant zitten vijf individuen bij elkaar – geregeld zien ze rond of er geen onraad is.

FEBE : Krassius is een tiran. Zijn woord is wet.

BAS : Wie in hem geloofd is een dwaas.

RORY : Krassius is een opgeblazen ballon. Als hij een wind laat, stinkt het over heel de stad. *(knijpt haar neusvleugels toe)*

ARNE : Die kerel is nep. Een marionet.

FEBE : Het succes is hem naar zijn bol gestegen. Iedereen doet wat hij zegt.

BAS : De kraaien zijn heer en meester.

LARISSA : Jullie hebben gelijk. Hij wordt steeds machtiger. Wie niet slaafs zijn bevelen volgt verdwijnt van het toneel.

ARNE : Zweet van anderen maakt hem stinkend rijk.

RORY : Kraa legt beslag op het leven van zijn medeburgers. Dat kan toch niet?

LARISSA : Hij bestuurt als een despoot de stad met ijzeren hand.

BAS : Het is niet voor niets dat ze buiten de stadsmuren Griezelgrom een oord van verdoemenis noemen.

FEBE : Hoe weet je dat?

LARISSA : Van een vriend.

ARNE : Heb jij vrienden?

LARISSA : Eu... Dat hang ik niet aan je neus.

BAS : Onze stad is een spookstad. Wie er niet moet zijn, blijft weg.

RORY : Verschrikkelijk, iedereen met een masker doet slaafs wat hem wordt bevolen.

FEBE : Nadenken hoort er niet meer bij.

ARNE : Het lijkt wel een leger geprogrammeerde robots.

FEBE : Elke morgen gaan ze gedwee naar de werkplaatsen.

LARISSA : Ik dacht dat slavernij uitgeroeid was.

BAS : Er is iets loos met de inwoners. Ze zijn zichzelf niet meer.

RORY : Werken is het enige dat telt en dan nog in gebouwen zonder direct zonlicht. Ze hebben alle vensters dichtgemetseld.

FEBE : Wie probeert te vluchten krijgt dwangarbeid of sterft.

ARNE : Wat een toestand. We moeten die valse kraaien stoppen. Maar hoe?

LARISSA : Simpele mieren zoals wij kunnen niet op tegen de geordende macht van Krassius.

BAS : Moment. Mieren zijn wel stevige beestjes. Klein, maar dapper.

LARISSA : Zouden we niet beter vluchten?

RORY : Vluchten!? En onze vrienden in de steek laten?

ARNE : Probeer jij maar weg te geraken. Er hangen meer camera's in de straten dan er mensen rondlopen.

FEBE : Niet overdrijven, Arne. Onze uitstap met de dozen is vlekkeloos verlopen.

ARNE : Het scheelde geen haar. Ik deed haast in mijn broek van schrik.

LARISSA : Die patrouilles zijn een gesel. Nergens kun je nog vrij bewegen.

ARNE : Wie opgepakt wordt brengen ze naar het strafhuis en zien we nooit meer terug.

BAS : Ik wil er voor wedden dat de maskers die ze dragen er voor iets tussen zitten.

RORY : Met een masker zie je niet of iemand huilt of lacht.

FEBE : De gemaskerde personen lijken allemaal zo mak als een lammetje.

ARNE : En toch zou ik willen weten wie er achter die maskers schuil gaat.

LARISSA : Als het masker valt blijft de mens.

BAS : Dat is het! Er moet iets in zitten, een bedwelmende stof.

RORY : Misschien een implantaat dat doordringt tot in de hersenen.

FEBE : Of een vorm van hypnose.

ARNE : Een verdovende gel die het eigen denken uitschakelt.

LARISSA : Jullie hebben veel te veel fantasie. Zo'n vaart zal het niet lopen.

BAS : Ik vind dat we moeten proberen het tij te keren. Terug naar een open stad met ruimte, groen en lieve mensen.

RORY : Goed gesproken, Bas. Weg met al dat grauw en grijs. We laten de stad terug openbloeien als een rozentuin in de zomerzon.

FEBE : O jee, moeten wij vijf dat doen?

LARISSA : Duimpje tegen de reus, dat halen we nooit.

ARNE : Wie gelooft kan bergen verzetten.

LARISSA : Vette onzin, het enige wat wij kunnen verzetten is lege zakken. Ik doe niet meer mee. Kraa duldt geen enkele vorm van verzet. Het is zinloos.

BAS : Iemand moet zich opofferen en infiltreren bij de Hoge Raad van Beslissingen.

LARISSA : (*lachend*) Wie zijn leven moe is, biedt zich aan. Niet dringen, alsjeblieft!

FEBE : Ik wil het doen.

ANDEREN : Febe, jij!?

FEBE : Is dat zo verwonderlijk? Vrouwen zijn het zout van de aarde.

ARNE : Wie Krassius wil trotseren zal ijzersterk moeten zijn. Febe meisje, dat is niets voor jou.

FEBE : Sterke vrouwen worden niet geboren maar gemaakt door dingen die ze meemaken.

LARISSA : Gasten, denk goed na, wij overleven nauwelijks zelf in deze grijze jungle. Jullie zijn stapelgek.

RORY : Stapelgek, zo hoort het ook. Als we niets doen overleven we niet.

ARNE : Laat ze ons maar 'de idioten' noemen.

FEBE : Waarom niet debielen?

BAS : De achterlijken, de getikten, kan het nog erger?

LARISSA : Sorry gasten, maar jullie gedragen zich als dwazen.

FEBE : Moment juffie, dwazen zijn niet zo idioot als men denkt.

LARISSA : Praatjes, ik doe niet mee, saluut! *(gaat af)*

BAS : Wat heeft die opeens?

RORY : Misschien heeft ze gelijk. Als het fout loopt zijn we de klos.

ARNE : Ik vind dat Larissa de laatste tijd erg prikkelbaar is. Het lijkt alsof ze niet meer bij ons wil horen.

RORY : Ach, iedereen heeft wel eens een dipje. Misschien is ze gewoon even op drift.

BAS : Heer Kraa en zijn bende bezorgt ons allemaal rimpels. Je denkt toch niet dat hij naar één van ons zal luisteren.

FEBE : Ik denk niets. Ik ga ervoor. Hoe gaan we met elkaar communiceren?

ARNE : Met de smartphone of de Ipad is delicaat. Alles wat vreemd is kan worden getrasseerd.

RORY : Ik weet wat. Kom mee.

(iedereen af)

Scène 3 : Eerste confrontatie

Bas – Arne – Rory – Febe – Tylan – Bodo - Stadswachter 5 en 6)

(geheel vooraan op de scène – met één zaklamp lopen ze achter elkaar door een doolhof van gangen)

BAS : Ik wist niet dat er onder de stad zoveel riolen en tunnels liepen.

ARNE : Bah, vieze, donkere, vochtige gangen met ratten en ander ongedierte. Ik haat dat.

RORY : Word je misschien liever opgepakt door de stadswachters?

BAS : Stil, we zijn bijna op straathoogte.

ARNE : Shit! We kunnen niet verder. Een stalen deur, wat nu?

BAS : Vette pech, hoe krijgen we die open?

FEBE : Met een blikopener misschien?

RORY : Geen paniek mannekes, een beetje magie kan nooit kwaad.

(Rory tikt acht keer op drie verschillende stenen van de muur die elk een ander geluid geven – do, re, mi, do, do, re, mi, do – daarna gaat de deur vanzelf open)

ARNE : Wow, dat lijkt op tovenarij.

RORY : Gewoon een weetje. De acht eerste noten van ‘Broeder Jacob’ en natuurlijk de juiste stenen in drukken. De sensoren doen de rest.

BAS : Wie heeft je dat geleerd? Ik zou niet weten hoe ik daar moest aan beginnen.

RORY : Heel simpel, in dit huis woonde vroeger een schoolvriend van me. Zijn vader was een nogal excentrieke figuur. Hij heeft die deur naar de ondergrondse gangen gemaakt. Zo konden we ongestoord gaan spelen buiten de stad.

ARNE : Gewoon geniaal.

RORY : *(met de vinger op de lippen)* Stil en volg me!

(ze gaan rechts vooraan af – licht terug op heel de scène - achteraan op de scène gaat een deur van een kast open en komen ze op – kamer met tafel, stoelen en verschillende grote dozen (leeg en vol) met een kraai en een grote K op – aan de wand een grote foto van Krassius)

FEBE : Oef, het ruikt hier in elk geval beter dan in die vieze gangen.

BAS : Is het huis nog bewoond?

RORY : Dat is de vraag. Toen ik een week geleden hier kwam kijken stond de tafel vol etensresten. De koffie in de tas was zelfs nog lauw.

ARNE : Er moet dus iemand geweest zijn, maar wie?

FEBE : Je vriend of zijn ouders misschien, als ze niet opgepakt zijn door de kraaien.

RORY : Ik hoop van niet, want dan is onze missie direct om zeep.

ARNE : In elk geval, die dozen met het logo van Krassius voorspellen niet veel goeds.

BAS : Hier blijven is sowieso opgepakt worden en bovendien krijg ik honger.

ARNE : Alleen zij die werken in de fabriek krijgen eten. Vier lichte maaltijden om goed te kunnen presteren. Je hebt de keuze, Bas.

BAS : *(kordaat)* Nooit van mijn leven. Werken voor zo een crazy iemand.

FEBE : Gasten, wat gaan we doen?

RORY : Ik vrees dat van infiltreren niet veel in huis zal komen. We kunnen beter terug naar onze schuilplaats gaan.

ARNE : Larissa had gelijk. We zijn goed gek.

BAS : Met ons vieren vegen ze ons gewoon als broodkruimels onder tafel.

FEBE : Shit, dat is balen! *(draait boos de foto van Krassius om)*

RORY : Sorry dat ik jullie hoop gaf. Het is mijn fout.

(de vier gaan droefgeestig zitten denken – na een tijd horen ze gestommel en een sleutel in de deur)

ARNE : Verberg jullie! Er komt iemand aan.

(Arne, Bas en Febe kruipen in een doos – Rory is niet vlug genoeg)

RORY : Shit, dat loopt slecht af. *(duikt achter de dozen)*

(twee mannen met een masker en lange zwarte jas komen binnen)

TYLAN : Je gelooft niet dat het nog mogelijk is, maar ze hebben deze morgen drie verstekelingen gevonden en gearresteerd.

BODO : De kraaien doen hun werk naar behoren. De laatste vrije burger moet er aan geloven.

TYLAN : Tja, Heer Krassius is de kerstman niet.

BODO : Uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat ze de buurt van het oude klooster, de achterliggende wijken en de terreinen rond de vuilnisbelt gaan uitkammen.

TYLAN : Daarna zou de stad zo goed als zuiver moeten zijn.

ROY : *(moet niezen)* Shit!

BODO : Er zit iemand achter de dozen. Laat je zien of je gaat er aan!

(Tylan en Bodo halen hun wapenstokken onder hun jas vandaan – Rory komt tevoorschijn en bedekt haar gezicht)

TYLAN : Wie ben je en wat zoek je hier?

RORY : *(haalt de handen van het gezicht)* Ik ben Rory.

TYLAN : Verdomme Aurore Bellekes, wat doe jij hier?

RORY : Kennen wij elkaar?

TYLAN : Dat zal wel. *(neemt zijn masker af)* Je oude schoolmakker, Tylan.

RORY : Zijn jullie handlangers van Krassius?

BODO : Schijn bedriegt, meisje. Voorlopig zijn we nog vechters voor een vrij Griezelgrom.

RORY : Maar die vermomming?

BODO : Het is de enige mogelijkheid om in de stad te komen, zonder opgepakt te worden.

RORY : Houden jullie ons voor de gek?

TYLAN : *(begint te twijfelen)* Ons? Heb je soms vrienden meegebracht?

(uit de dozen schieten Arne, Bas en Febe plots recht met een wit masker op en een nepwapen in de aanslag – Tylan en Bodo schrikken zich een aap en steken de armen in de lucht)

ARNE : Het is al goed, laat maar zakken. Straks krijgen jullie nog krampen in de armen.

RORY : Nu weten we zeker dat jullie aan onze kant staan.

(ze doen hun maskers af)

FEBE : Gelukkig zat er in de doos wat bruikbare rommel.

TYLAN : Aurore verdomme, je bezorgde me bijna een hartaanval. Wat zijn jullie van plan?

RORY : Zeg maar Rory zoals iedereen. We willen de stad verlossen van die duivel natuurlijk.

FEBE : Ik wil infiltreren bij de hoge stadsraad.

BODO : *(fluit tussen de tanden)* Dat is hoog spel, juffertje. Hoe ga je dat flikken?

FEBE : Mijn charmes gebruiken natuurlijk. Je hebt het of je hebt het niet.

ANDEREN : Charmes!?

TYLAN : Sorry meisje, maar daarvoor moet je meer in huis hebben dan charme.

FEBE : (*drukt Tylan dicht tegen zich aan en zegt heel sensueel*) Verleidelijk, innemend, bekoorlijk, bevallig, lief en aantrekkingskracht... moet het nog meer zijn, schatje?

TYLAN : Eu... Je bent een echte vamp maar...

ARNE : Ik zou wegsmelten als een pudding op haar tong.

TYLAN : Ik geloof niet dat ze daar in trappen.

FEBE : Laatst stonden bouwvakkers te fluiten en te joelen toen ik heupwiegend voorbij liep. Ze lagen bijna met hun klikken en klakken van de stelling.

BAS : De vraag is: hoe geraak jij daarbinnen en hoe kom je geloofwaardig over?

FEBE : Wel... (*denkt na*) Eureka!

BODO : Wat zegt ze?

BAS : Eureka betekent, 'Ik heb het!' Archimedes* riep het luid toen hij na zijn bad naakt door de straten van Syracuse liep.

BODO : Wie is Archimedes?

FEBE : Laat maar. (*stoer*) Ik ga als informant van het gehucht Kwakkelbergen.

ANDEREN : Kwakkelbergen?

ARNE : Waarom Kwakkelbergen?

FEBE : Ik ben zagezegd op zoek naar een stabiele bestuursovereenkomst in plaats van het opgedrongen gemeentereglement van de hoofdgemeente Doetergem. Er is daar enige onenigheid ziet u.

TYLAN : Sorry, je moet geloofwaardig overkomen want Krassius heeft overal spionnen. Maar ik geef toe, er zit wel wat in.

BODO : Ik ken vrienden in Kwakkelbergen. Die willen zeker meewerken.

RORY : Ik geloof niet dat de mensen van Kwakkelbergen hetzelfde lot willen ondergaan als wij.

TYLAN : Dat denk ik ook niet. Maar we kunnen het wel zo laten uitschijnen.

BAS : Ik vind het te riskant.

FEBE : Heer Kraa moet toch ergens een zwakke plek hebben?

ARNE : Zijn hiel misschien zoals die van Achilles in de Griekse Mythologie.

FEBE : Precies.

(geluid van de stadswacht)

Vlug, de kraaien! We moeten hier weg.

(ze scharrelen alles bij elkaar)

BODO : Volg me!

(ze verdwijnen tussen de dozen – gesprek achter het podium)

STADSWACHTER 5 : Ik ben zeker dat hier iemand is binnengeslopen.

STADSWACHTER 6 : Heb je wel goed gezien?

STADSWACHTER 5 : Mijn ogen zijn tiptop in orde.

STADSWACHTER 6 : Beuk de deur in!

STADSWACHTER 5 : Is dat geen inbreuk op de privacy?

STADSWACHTER 6 : Niks inbreuk. Inbeuken!

STADSWACHTER 5 : Zoals je wil. *(loopt op de deur toe en valt binnen in huis)* Auw verdomme, de deur was los.

STADSWACHTER 6 : *(Kijkt rond en in de dozen en vindt alleen kleren en wat rommel)* Wat voor rommel is dat? Alles nep. Zeker van een of andere plezante die ons wil nadoen.

STADSWACHTER 5 : Wat moet je met neprommel.

STADSWACHTER 6 : Die neprommel lijkt wel echt. Daarmee kunnen ze onopvallend door de stad lopen. Doorzoek het gebouw!

STADSWACHTER 5 : Pfff, hier is niets te vinden.

STADSWACHTER 6 : Ga kijken, verdomme!

STADSWACHTER 5 : Maar mijn been....

STADSWACHTER 6 : *(gebiedend)* Ga nu kijken of ik ... *(toont dat hij zijn nek zal omwringen)*

STADSWACHTER 5 : Het is al goed. Staat er koelie* op mijn hoofd? *(gaat af en komt even later terug op)* Niks te zien. De vogels zijn gevlogen.